

Nova francoska vlada socialistov je za zve- zo z Jugoslavijo

Paris, 25. maja. Leon Blum, načelnik socialistične stranke v Franciji, in o katerem se trdi, da bo novi ministerski predsednik Francije, je izjavil, da je on za to, da pride Francija v stik in v prijateljske odnose z vsemi narodi Evrope, da se na ta način prepreči nova vojna.

Toda Mr. Blum je že naletel na težave tozadevno. Edward Herriot, načelnik radikalne socialistične stranke in bivši ministerski predsednik Francije, je izjavil, da ne bo sprejel ponujano mu mesto zunanjega ministra Francije pod vodstvom Bluma. Obenem je Herriot izjavil, da je pripravljen sprejeti predsedniško mesto poslanske zbornice francoskega parlamenta.

Herriot je izjavil, da ne sprejme urad zunanjega ministra, ker je Leon Blum proti temu, da Francija plača svoje vojne dolge Ameriki. Herriot je zagovarjal idejo, da se Francija iznebi svojih dolgov in plača državam, kar dolguje.

Medtem si pa Blum prizadeva, da dobi prijateljstvo Male entente na svojo stran. Včeraj se je dalj časa razgovarjal z romunskim in jugoslovanskim poslanikom tozadevno. Jugoslavija je zadnje čase zrla na Nemčijo in sklenila nekaj ugodnih pogodb, dočim se je prijateljstvo med Francijo in Jugoslavijo precej ohladilo.

Nova smernica francoske socialistične vlade bo tudi v tem, da bo podpirala z vso silo Ligo narodov in da postane dobra prijateljica Anglije. Francija namerava v bodoče se posvetovati z angleško vlado v vseh važnih vprašanjih, ki se tičejo Evrope. Kaj namerava Blum narediti glede abesinsko-laškega vprašanja, o tem dosedaj še ni hotel povedati svojih idej.

Boljši časi?

Da so se časi res zboljšali, so najboljši dokaz oglasi v Ameriški Domovini, v katerih se išče razne pomočnike, delavce in obrtnike. Zaporedoma smo priobčili več oglasov za mesarske pomočnike, za vrtnarje, izurjene čevljarje in oglasov za hišna dela je vedno več. Pred par leti, oziroma tekom zadnjih treh let, enakih oglasov sploh ni bilo v našem časopisu, ker so ljudje sami poiskali in zbirali dela, ko je bilo delavcev preveč na razpolago. Uprava Ameriške Domovine sama je rabila zadnji teden izurjenega karpenterja za neko manjše delo v tiskarni. In vprašali smo na štirih krajih, pa smo povsod dobili odgovor, da rojak — dela.

Zbornica in direktor

Dasi je mestna zbornica odredila, da so igralni stroji postavljeni v Clevelandu in je celo naložila davek na igralne stroje, pa je direktor javne varnosti Ness dal povelje policiji, da zažene kolikor mogoče igralnih strojev. Prišlo je do nasprotja med policijo in mestno zbornico, kar bo moral župan Burton te dni poravnati.

Cene na tržnici

Cena prečiščemu mesu se je nekoliko dvignila te dni. Na trg so prišle prve melone iz Californije, in cena paradiznikov, šparžel in v krompirju se je tudi nekoliko dvignila.

Rojak se vtopil

Preteklo nedeljo je šla Mrs. Urška Kucler, 380 E. 165th St., na policijsko postajo, da javi, da je njen soprog Frank Kucler že pet dni odsoten od doma. — Zena ga je brezuspešno iskala pri sorodnikih in drugod. Na policijski postaji je Mrs. Kucler zvedela, da so našli preteklo sredo popoldne na obrežju jezera v bližini 140. ceste, utopljenca, pri katerem niso dobili nobenih znakov, po katerih bi ga identificirali. Pretekli četrtek je bil utopljenec pokopan na pokopališču za neznanca. Na policijski postaji so pokazali Mrs. Kucler obleko rankega, in dognala je, da je to obleka njenega moža. Mr. Kucler je zadnji ponedeljek izgubil svojo službo in ga je najbrž to poglalo k obupnemu dejanju. Pokojni je bil star 58 let. Poleg soproge zapušta dva nedorasla sinova. Naj mu bo rahla ameriška zemlja. Preostali družini naše globoko sožalje!

Ustavni amandment proti delu otrok je splošno odobran

New York, 25. maja. Velika večina ameriškega naroda se strinja z dodatkom k ameriški ustavi, ki naj daje kongresu pravico, da omejuje, regulira in prepušča delo vseh, ki niso stari še 18 let.

Boj glede dela otrok divja v Zedinjenih državah že vse od leta 1924, ko je kongres predložil 48 državam amandment k ameriški ustavi, ki naj prepove delo otrok. Toda dosedaj se je samo šele 24 držav izjavilo za ta amandment, dočim je bil zavrnjen v 22 državah v celoti ali deloma.

Zadnje poskusno glasovanje glede dela otrok v Ameriki je prineslo na dan zanimivo dejstvo, da je 61 odstotkov ameriških državljanov za amandment a le 39 proti. Da amandment torej ni bil sprejet so krive državne postavodaje, ki ne razumejo naroda in ki je na jasen način pokazal, da je za amandment.

Ako bi bil amandment glede prepovedi dela otrok predložen direktno ljudem za glasovanje, tedaj bi bil sprejet z ogromno večino. Ker je pa amandment v rokah politikarjev, bo trajalo še dolgo, predno bodo morali štiri milijone otrok v Ameriki pustiti delo in iti v šolo ter se umakniti starejšim glede dela.

Laška zmaga

Dr. Ernest Hall, protestantovski pastor zamorske cerkve East Mount Baptist Church, je imel v nedeljo v svoji cerkvi govor, tekom katerega je izjavil, da je zmaga Mussolinija nad Abesinijo velik udarec krščanstvu. Dr. Hall je bil član Ligo narodov, ki je mirno sedela v svojem uradu in dovolila, da so njene roke postale krvave od abesinske krvi. "Liga narodov je prav tako kriva, da je abesinski narod prišel v politično sužnost, kot je Mussolini sam," je dejal dr. Hall.

Slaboten — steriliziran

Dr. Padeb, načelnik West Virginia Training šole, je odredil, da se sterilizira enega izmed dečkov pod njegovim nadzorstvom. Fantič je star 15 let in kaže vsa znamenja, da bo slabši vse svoje življenje. Starši so privolili v sterilizacijo.

Armada Črnih legijonarjev šteje 135,000 v Michiganu

Detroit, 25. maja. — Zvezne državne, okrajne in mestne oblasti so na delu, da polovijo vse voditelje takozvane "Črne legije," o kateri se trdi, da ima v Michiganu 135,000 članov in ki je poslovala nekako tako kakor Kukulksarji. Oblasti trdijo, da je ta črna legija odgovorna najmanj za 50 nasilnih smrti.

V Detroitu je bilo v ponedeljek že izdanih sedem varantov. Sedem prijetih legijonarjev se bo moralo zagovarjati radi umora nekoga PWA delavca, katerega so legionarji zvabili k sebi in ga potem na svoji seji obsodili v nasilno smrt. Pri seji je bilo navzočih 50 legijonarjev. Državni prosekutor je izjavil, da bo proti vsem naperil obtožnico radi umora.

V South Michigan zaporih so včeraj aretirali stražnika Ray Ernesta. Obdolžen je, da je do smrti bil nekoga drugega paznika, Paula Every, čigar mrtvico in razmesarjeno truplo so dobili dne 14. aprila.

Državni policijski kapitan Harmon je včeraj izjavil, da je dobil zaupno poročilo, da je črna legija obsodila 50 ljudi v državi Michigan v smrt.

Glavni stan črne legije je bil baje v Lima, Ohio. Prosekutor v Detroitu se je izjavil, da je po svojih preiskovalnih dognal, da je črna legija v treh letih samo v Michiganu dobila 135,000 članov. Ta armada je bila razdeljena v pet brigad in vsaka brigada v šest regimentov.

Sleheri član črne legije je nosil s seboj revolver, in po izjavi prosekutorja, je ta organizacija mnogo bolj nevarna kot pa ljudje mislijo.

Državljska šola

V četrtek 28. maja, se vrši še en pouk o ameriškem državljanstvu v veliki dvorani javne knjižnice na 55. cesti in St. Clair Ave. Zadnja dva pouka bosta podana v četrtek 4. junija in v petek 5. junija. Dne 5. junija bo šola zaključena in se zopet tvori zadnji četrtek v septembru mesecu. Nad 150 učencev te državljske šole je letos graduiralo.

Stroški Sweeneya

Kongresman Martin Sweeney iz 20. distrikta, kjer je 7,000 slovenskih volivnih državljanov, od katerih jih je pri zadnjih primarnih volitvah volilo samo 2,000, je predložil oblastem račun svoje volivne kampanje. Martin pravi, da je imel s kampanjo \$3,388 stroškov, dobil je pa samo \$2,999.00, torej ima \$369.00 deficita.

Petorke na radio

V četrtek 28. maja, ko bodo znamenite kanadske petorke ravno dve leti stare, bodo skušale pozdraviti potom radia vse svoje občudovalce po širnem svetu. Petorke znajo dosedaj sicer samo par francoskih besed, toda imele bodo družbo. Program se bo slišal v Clevelandu ob 5.30 popoldne.

V bolnico

V Huron Rd. bolnico je bila odpeljana Mrs. Josephine Bajt, 20931 No. Vine St. V Womens bolnico pa je bila odpeljana Mrs. Rose Terček, 15706 Holmes Ave. Obema želimo skorajšnjege okrevanja.

Plačevanje bonusa

Washington, 25. maja. Pošt-na uprava je izjavila, da bo tekom enega tedna po 15. juniju imela pripravljene "baby bonde" za izplačilo bonusa bivšim ameriškim vojakom. Dne 15. junija bodo poslali iz Washingtona na 45,000 poštних uradov veteranske bonde. Pismo o bondu bodo raznesli pisma z bondi na posamezne naslove in so dobili stroga naročila, da gredo do skrajnosti, da pošljejo prave lastnike bondev. Pisma z bondi morajo biti dostavljena osebo naslovljenecem, sicer poštar pisma ne sme dati iz rok. Ako se ne more dobiti veterana, kateremu je pismo z bondom namenjeno, roma pismo nazaj v poštni urad, kjer bo čakalo še 30 dni, da se dotični zglaš. Ako ga ni, bo pismo vrnjeno v Washington.

Ko dobi veterani bonde, mora iti v poštni urad, kjer se mora izkazati, da je pravi človek, nakar mora poštenu uradu izročiti bonde, in dobi rezit za to, a nekaj dni pozneje dobi iz Washingtona ček. Za nadaljna pojasnila naj se veterani obrnejo na urade American Legion ali pa direktno na poštnega mojstra.

Iz konvencije SSPZ

Deveta redna konvencija S. S. P. Zveze je bila zaključena v soboto v Milwaukee. Za predsednika je bil izvoljen soglasno John Kvartič iz Bridgeville, Pa. Sedanji predsednik je bil V. Grill iz Clevelanda. Rudolph Lisch je bil izvoljen za podpredsednika. Urad II. podpredsednika je bil odpravljen. William Russ je bil ponovno enoglasno izvoljen za glavnega tajnika, Mirko Kuhel pa za glavnega blagajnika. Pomožni tajnikom je bil izvoljen Anton Zaitz. Za urednika bodočega glasila S. S. P. Z., je bil izvoljen Vatro Grill sedanji gl. predsednik. Proti njemu je kandidiral Erasmus Gorshe iz Clevelanda. Grill je dobil 47 glasov, Gorshe pa 21. "Enakopravnost" ne bo več glasilo SSPZ. Za vrhovnega zdravnika je bil soglasno izvoljen dr. F. J. Arch. Nadzornikom so bili izvoljeni: Wm. Candon, Wm. Grills in John Marn. Porotnikom so bili izvoljeni Frank Pucel, Frank Medved in Vincent Pugelj. Deseta konvencija SSPZ se bo vršila čez 4 leta v Clevelandu v S. N. Domu na Waterloo Rd.

Ogromen rop

V glavni urad Pocahontas Oil Co., 1850 Colman Rd., so včeraj dopoldne dospeli banditi, 5 po številu, ki so odnesli iz glavne blagajne nič manj kot \$20,000. Oboroženi so bili s strojnimi puškami. Po ropu so se odpeljali bandite v avtomobilu, ki je nosil licenčno številko FP-696. V uradu petrolejne družbe so se ravno pripravljali, da odnesejo denar na banko, ko so dospeli bandite. Denar je bil nabran na 50 gasolinskih postajah v Clevelandu v soboto večer in v nedeljo.

Lundeen govori

V Clevelandu je govoril včeraj kongresman Lundeen iz države Minnesote, ki je v svojem govoru povdarjal, da je veliko večja dolžnost vlade skrbeti za bolne matere, pohabljenе otroke in ostarele sirotne ljudi, kot pa trošiti denar za orožje. Priporočal je ustanovitev farmersko-delavske stranke.

Italija obtožuje Anglijo, da je prekršila premirje

Rim, 25. maja. Italija je včeraj obtožila Anglijo, da je prekršila premirje, ki je bilo sklenjeno med Italijo in Anglijo glede izvira dum-dum vojaških krogel, katere so baje rabili abesinski vojaki v vojni.

Italija je namreč svoječasnitožila pred Ligo narodov Anglijo, da je baje Anglija zalagala Abesince s temi smrtonosnimi krogli, katerih raba je po mednarodnih postavah prepovedana. Pozneje je Italija umaknila svojo obtožbo pred Ligo narodov pod pogojem, da bo Anglija prenehala napadati Italijo.

Toda Italija dolži sedaj angleškega zunanjega ministra Anthony Edena, da slednji kljub mirovnemu dogovoru še vedno napada Italijo in hujska v parlamentu proti Italiji in obstoječi laški vladi.

Eden je včeraj v parlamentu trdil, da je Italija nalašč dala izdelati dum-dum krogle, da bi lahko Abesince tožila pred Ligo narodov. V Rimu so to angleško trditev nevoljno zavrnil.

Potepuh, ki je zapustil visoko premoženje

Paterson, N. J., 25. maja. — Tu je umrl John Phillips, star 70 let, brez doma in katerega je policija trikrat v dveh tednih aretirala radi potepanja. Dobil je tudi relief. Po njegovi smrti so dognali, da je zapustil premoženje, cenjeno na \$60,000. Nihče ne ve, če ima mož kakor sorodnike.

Jekleni prstani

Preteklo nedeljo je dobilo kakih 1000 Italijanov v Clevelandu iz Italije jeklene prstane, katere je poslal Mussolini onim svojim pristašem, ki so tekom abesinske vojne izročili laški vladi svoje zlato prstane in drugo zlato nakitje. Razdelitev prstanov se je izvršila v laški dvorani na Euclid Ave., in 72. cesti. Enake ceremonije so se vršile po vseh drugih mestih Zedinjenih držav, kjer je številno laško prebivalstvo. Tudi v Italiji so se vršili enaki obredi. Dr. Montecchi, laški konzul, je osebo izročil prstane navzočim.

Na obisku iz Colorade

Naš inženir Mr. Hočevar nam je predstavil včeraj Mr. Louis Uršiča, ki je dospel iz Pueblo, Colo., zaeno s svojo soprogo, da obišče prijazno družino Mr. in Mrs. Smrekar, 17201 Parkgrove Ave. Mr. in Mrs. Uršič ostane ta tu nekako 14 dni. Prav prijetno bivanje želimo obema v mestu!

Na konvencijo pogrebnikov

Mr. in Mrs. August F. Svetek sta se podala v Cincinnati, kjer se vrši konvencija pogrebnikov v državi Ohio. Vrneta se v četrtek večer. Podala sta se tja, da pronačeta, če je kaj novega v pogrebniški zadevah.

Thomas nominiran

Kakor je bilo pričakovati je socialistična predsedniška konvencija v Clevelandu nominirala za predsedniškega kandidata Norman Thomasa, ki je bil že kandidat v letu 1932 in 1928.

Iz bolnice

Iz Glenville bolnice sta bili pripeljeni na dom Miss Jennie Pink, 1058 E. 222nd St. in Mrs. Marie Cerar, 600 E. 140th St. Prevoz teh bolnikov je posredovala Svetkova ambulanca.

Demokrati v bitki

Sinčci se je vršilo zborovanje demokratskih precinktnih načelnikov, ki so izvolili člane za okrajni demokratski centralni odbor. Pri tem je seveda prišlo do večje rabuke zlasti od strani pristašev senatorja Bulkleya. Ti so šteli nekako 300 mož, toda so jih nadglasovali redni demokrati, ki so izvolili načelnika centralnega okrajnega odbora v osebi W. B. Gongwerja, potem ko se je sedanji načelnik Newton D. Baker odpovedal. Senator Bulkley je bil vržen iz centralnega odbora, toda konvencija je pridržala Martina Sweeneya. Iz tega se sklepa, da namerava organizacija narediti mir s Sweeneyem, toda bo nasprotovala Bulkleyu. Se nič ni gotovega kdo bo izbran načelnikom eksekutivnega odbora demokratske stranke. Zgodilo se bo to v kratkem. Mimogrede omenjeno tudi sodnik Frank J. Lausche ni več med člani centralnega odbora. Zakaj, ne vemo!

V Akronu je izbruhnil nov štrajk pri Good- year Tire Co.

Akron, 25. maja. — Vsa policija v tem mestu je na nogah, da skrbi za red okoli Goodyear Tire & Rubber Co., kjer so delavci ponovno začeli štrajk na ta način, da pridejo na delo, potem pa v tovarni sedijo, namesto da bi delali.

Policija je včeraj aretirala 28 unijskih delavcev omenjene kompanije. Obdolžina jih je, da so kršili neko državno postavo proti javnemu redu s tem, da so zasedli tovarno in držali kot ujetnike uradnike tovarne skozi 12 ur.

Kot je citati v varantih, so se delavci polastili kompanijskih nadzornikov, jih zaprli v neko stokado, kjer so bili pod strogim nadzorstvom in pri tem celo mučeni.

Medtem je pa centralni odbor delavskih unij v Akronu poslal predsedniku Rooseveltu zahtevo, da vlada natančno preišče poslovanje pri Goodyear Tire & Rubber Co. Delavcem je skoro nemogoče delati, ker so od vseh strani obdani od vohunov, ki poročajo vsak korak unijskih delavcev kompanistom. Enaka zahteva za preiskavo je bila poslana tudi na zvezni senat.

Smrtna kosa

V ponedeljek popoldne je po dolgi in mučni bolezni preminul v mestni bolnici Andy Kinkela, star 37 let, stanujoč pri družini Jelovica na 4921 St. Clair Ave. Ranjki je bil doma iz sela Gašparje, občina Matulje, Primorsko, kjer zapušta soprogo Terezijo, hčer Marijo, brata Franca in Antona, sestro Katarino in več sorodnikov. V Ameriki je bival 13 let. Bil je član društva sv. Jožefa št. 99 H. B. Z. Pogreb se vrši v sredo popoldne ob 1:30 iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi na 6502 St. Clair Ave. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin!

Pismo iz domovine

Matija Lapajne ima pismo iz stare domovine pri Angeli Rolih, 14400 Westrope Ave., kjer ga lahko dobi.

Pozdravi iz Jolieta

Lepe pozdrave pošilja iz Jolieta, Ill., Mr. Anton Grdina, Mr. John Dolčič in Mr. Jos. Grdina. Iskrena hvala!

Prvi uradni pozdrav mesla Milwaukee slo- venski konvenciji

"Obzor" iz Milwaukee, kjer se vrši konvencija Slovenske ženske Zveze poroča: Slovenska ženska Zveza je prva slovenska organizacija, katere konvencija je bila deležna uradnega javnega pozdrava mesta Milwaukee raz stola mestne hiše.

Običajno se ta čast izkaže samo večjim konvencijam, oziroma se takim daje prednost. — Izgleda pa, da smo končno tudi Slovenci začeli dobivati nekoliko več vpliva in upoštevanja s strani mestnih oblasti, in preteklo nedeljo so se s stola mestne hiše prvič zablistele besede: Welcome, Slovenian Ladies Union!

Ta napis na mestni hiši ostane vse do časa, dokler ne bo konvencija končana, kar se pričakuje v sredo. To počaščenje za svojo organizacijo sta izposlovali Mrs. Marica Kopač, predsednica konvenčnega pripravljalnega odbora, in Mrs. Josephine Verbich, tajnica istega odbora. Obe sta šli osebno do župana Hoana in ga opozorili na konvencijo. Organizacija, ki je bila ustanovljena pred desetimi leti, šteje danes že nad 7500 članic, kar je nenavaden razmah za to kratko dobo.

Frank Knox

Liga suhačev v Ameriki se je zadnje dneve izjavila za kandidato Franka Knoxa, lastnika časopisa Chicago News kot predsedniškega kandidata republikanske stranke. Knox je bil silno jezen, ko je zvedel, da ga je odobrila Liga suhačev, ker dobro ve, da mu bo to škodovalo, toda na tihem je odobral to odobritev, ker je Mr. Knox poznan kot nasprotnik opojne pijače. No, nobene prilike nima, da bi bil imenovan predsedniškim kandidatom, kot se je izjavil, da časniki sploh ne bi smeli biti kandidati, ker njih posel je kritizirati one, ki so v javnih uradih.

V policistični družini

Družina policista Fred Bartlett-a ki stanuje na 10814 Mount Overlook Rd., se je v nedeljo večer vrnila z izleta, in ker so bili trudni, so šli vsi takoj k počitku, Mrs. Bartlett in štirje otroci, stari od 16 do 20 let. Zadnji, ki je šel k počitku, je bil policist, ki pripoveduje: "Odpasal sem revolver in ga hotel položiti pod zglavje. Stopil sem na preprogo pred posteljo, kjer je žena že spala, pa sem se spotaknil, tako da sem padel na postelj preko žene. Pri tem se je pa sprožil revolver in krogla se je zadržala ženi v uho. Bila je na mestu mrtva." Detektivki skušajo sedaj dognati, koliko je na tem resnice.

Proti najvišji sodnji

Včeraj je bila otvorjena v glasbeni dvorani mestnega avditorija konvencija oblačilnih delavcev, Amalgamated Clothing Workers of America. Kot prva resolucija je bila sprejeta ona, v kateri se ostro obsoja početje najvišje sodnje, ki razveljavlja delavstvu ugodne postav novega deala.

Mladinski zbori

Seja skupnih mladinskih pevskih zborov in zastopnikov se vrši v sredo 27. maja ob 7.30 zvečer, v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Naj pridejo vsi zastopniki in zastopnice, ker je zadeva jako važna.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalci: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 125, Tues., May 26, 1936

Ruska mladina nove dobe

Noben objektivni opazovalec ne more danes preko dejstva, da je Rusija v gotovih, ozirih silno napredovala, posebno pa je ta napredek viden pri ruski mladini. Voditelj ruske mladine je Aleksander Kozarev, imenovan tudi "Stalinovsvojske mladine."

Pred sedmimi leti, ko mu je bilo 21 let, je postal Kozarev načelnik Komsomolcev (Lige mladih komunistov). Od takrat pa do letos je članstvo te lige naraslo od dveh milijonov do petih in pol milijona, s čimer je postala ta organizacija druga najmočnejša politična sila v Rusiji; silnejša je samo še njena "mati," komunistična stranka.

Tekom prve petletke je organiziral Kozarev rusko mladino v "udarnike," katere je poslal preko vse sovjetske Rusije, da pomorejo zastopati industrijske produkcije. Pet tisoč izmed teh jih je odšlo v Arktik, kjer so pripravili vse potrebno, da se je lahko pokrajino obljudilo. Dvajset tisoč nadaljnih mladcev je pomagalo pri izgradnji tovarn in plavžev v Uralu.

Drugi so zopet eksperimentirali z jadralnimi letali (letala brez motorjev) in s skoki s padali ali "parašuti." Nina Kamenava je dosegla svetovni rekord, ko je skočila s padalom iz letala, ki se je nahajalo 30.000 čevljev visoko nad zemljo. Dalje goji ta mladež praščijerejo na kolektivnih farmah, izboljšala je železniško službo, napenja po drogovih telefonske in telegrafске žice, gradi ogromne radio-stolpe in silne vodne jezove.

V deviških gozdovih Sibirije, ob silni Amur reki, ki ločuje Rusijo od Kitajske, je ta mladina zgradila v treh letih povsem novo mesto, po imenu Komsomolsk.

Kozarev je nato pričel s programom čiščenja in humaniziranja sovjetske mladine. Ker je ljubitelj sporta in zdravja, ne veruje v lenobo.

Tako je na primer ostro obsodil kajenje, pijančevanje in "eno-tedenske ženitve." Dalje je obsodil nošnje dolgih las in povlačne obleke. Pod grožnjo izobčenja iz stranke je zapovedal, da se imajo spoštovati take stare buržujske vrline, kot na primer lepo obnašanje, spoštovanje staršev in samodisciplino.

In zadnji teden je Kozarev oblekel svojo čisto in zlikano modro obleko, si počesal lase ter se napotil v prestolno dvorano Kremļa, kjer je nekaj sedel in vladal Ivan Grozni. In tukaj, govoreč pred 1.000 delegati Desetega komsomolskega kongresa, je dejal:

"Sovjetska mladina mora korakati po cesti življenja z dvignjeno glavo in s pesmijo na ustnih, nikoli pa ne sme pozabiti na puško, niti na svoje roke, ki jo morajo znati rabiti."

Nato pa je pričel čitati rubrike števil, ob katerih se je ogrelo srce Jožefa Stalina in Klementija Vorosilova, komisarja za narodno obrambo, ki sta oba sedela na govorniški tribuni.

Med drugim je Kozarev povedal: poldrugi milijon mladež je kvalificiran v oddelku dobrih strelcev, 28.000 je sijajnih ostrostrelcev ali "crak snipers"; 20.000 je skakalcev s padali; 44.000 pilotov jadralnih ali brezmotornih letal; 345.000 jih je izvežbanil v "aero-kemični" obrambi, 8.000 je izučenih pilotov in avijatikov.

Vsa mladina, moška in ženska, se mora v starosti od petnajstega do triindvajsetega leta trenirati v strogo vojaških edinicah. Poleg veslanja, plavanja, tekanja, smučanja in drugega sporta, se mora vsaka teh edinic specializirati v tej ali oni vojni stroki. Nagrada pa obstoja v veliki rdeči zvezdi, na kateri je urezano: "Pripravljenost za delo in obrambo."

Njegovo nadalnje izvajanje je dokazalo, da je Rusija dežela mladine. Ena tretjina vseh ruskih delavcev je stara manj kakor 23 let. Triinštrideset odstotkov teh je deklic, ki, med drugimi stvarmi, operirajo traktorje, lokomotive, različne tovarniške stroje, podulčne vlake in diname.

V občinskih sovjetskih svetih po vsej deželi je 381.000 komsomolskih politikov, ki so stari manj ko triindvajset let. Številno vseučiliškega dijaštva je poskočilo v petih letih od 190.000 na pol milijona. Iz komsomolske organizacije je graduiralo v isti periodi 300.000 inženjerjev, tehnikov, agronomov in učiteljev.

Ojačena s komsomolsko mladino bo Rdeča armada Rusije kmalu štela 1.300.000 vojakov.

Nato je samozavestno in ponosno Kozarev povedal, da polovica mladih delavcev Rusije in 98 odstotkov žensstva ne kadi; dalje je Komsomol odpravil starodavno rusko navado javnega kopanja golih ljudi; vsi kopalci uporabljajo danes kopalne obleke. Novi armadni novinci so danes povprečno dva funta težji ter so višji in širši čez prsi, kakor so bili novinci leta 1927. Zgodnje ženitve so odpadle.

Harold Denny, moskovski poročevalec "New York Timesa," ki je bil navzoč na tem kongresu, pravi:

"Ta mladina je bila vzgojena v okolju in razmerah, v katerih ni ideje, razen ideje sovjetizma. Ta mladež je navdušena in idealna ter trdno veruje, da je svet njen. ..."

Prireditve mladine

Dne 14. junija priredijo skupnih mladinskih pevskih zborov v Cleveland, Ohio. Vršilo se bo kronanje kralja ali kraljice, kdor bo zmagovalac kontesta, in ... dvignilo se bo ta dan tudi listek za 1936 Tudor Master Town Sedan Chevrolet, za katerega so sedaj listki v prodaji.

Pri eni prireditvi in v enem dnevu boste imeli priliko slišati lepo slovensko pesem iz grl kralj 700 mladih pevcev in pevki, videli boste zmagovalca-ko kontesta za kralja ali kraljico in imeli boste priliko dobiti, skoro zastoj, krasen Chevrolet avto, ako boste srečni, in zvečer se bo vršila prosta zabava in ples; to-raj gotovo ne boste zamudili te prireditve.

Četudi se vrše to poletje številne druge zabave in prireditve, bo to nekaj drugačnega in nekaj novega. Program in natančnejša poročila o tej slavnosti bodo priobčena pozneje, toda rezervirajte sedaj ako še niste, 14. junija za skupne mladinske pev-ske zборе.

Anna Traven.

Piknik društva "Na Jutrovem"

Društvo "Na Jutrovem" št. 477 SNPJ priredi zabavo na prostem v nedeljo, 31. maja pri Joseph Zornu na Bradley Road v Brooklyn, in prav vljudno vabi ljudstvo od blizu in daleč, staro in mlado, da se udeleži. S to prireditvijo se otvori sezona piknikov za Jutrovsko naselbino.

Društvo "Na Jutrovem" je eno najstarejših društev v okolici, in celo naselbina nosi ime na Jutrovem. Članstvo tega društva je vedno pripravljeno pomagati sosednjim društvom, pa najsibo to podpornim ali kulturnim društvom. Toraj upam, da se bodo sosednja društva odzvala našemu vabilu.

Posebno pa opozarjam člane društva, da se gotovo udeležijo, da potem ne bo prerekanja glede posebne naklade, katero je obvezan vsak član plačati, ako se udeleži piknika ali ne, in sicer vsak član, ki se udeleži piknika si mora nabaviti za 50c pivskih tiketov, ako se pa ne udeleži, mora pa prispevati 50c v društveno blagajno. Izjema je samo bolnik na bolniški listini. To je sklep zadnje letne seje in se bo vpošteval pri vseh članih.

Prav prijazno vabim cenjeno članstvo SNPJ in njihov prijatelj, da nas obiščejo, prav tako vabim glavne odbornike, da nas pridejo pogledat.

Točilo se bo tekočine najbolj-ših vrst, jedaća bo prvovrstna in preskrbljena je dobra godba, toraj pride! Na veselo svidenje v nedeljo 31. maja pri Joseph Zornu na Bradley Road.

Anton Traven, tajnik.

Janičarji v avstrijski vladi

V naslednjem nekaj pikantnih podatkov o narodnem poreklu najodličnejših vladnih osebnosti v Avstriji in posebej na Koroškem.

V zvezni vladi na Dunaju se nahajajo naslednji Slovenci, katerih predniki še žive:

1. Zvezni kancler Kurt von Schuschnigg izhaja iz slovenske družine Sušnikov v Podgradu pri Radišah, od koder se je njegov praded preselil v Celovec, kjer je otvoril trgovino z moko. Kancler je sin generala Sušnika, ki izhaja od imenovanega celovškega trgovca.

2. Minister za soc. skrbstvo dr. Dobretsberger izhaja iz slovenske družine Dobrecbregarjev na slovensko-nemški narodnostni meji na Štajerskem.

3. Državni tajnik za socialno skrbstvo Theodor Znidaric izhaja iz slovenske družine Znidaričev, ki še danes živi v Jugoslaviji.

4. Državni tajnik za zunanje

zadeve inž. Tausehitz je sin slovenske družine Tavšičev iz Rožja, ki se je naselila v Beljaku, kjer se je minister tudi rodil.

5. Novoimenovani šef avstrijskega generalnega štaba general Janscha je iz znane slovenske družine Janša, ki ima svoje veje v Ljubljani.

Na Koroškem najdemo v koroški deželni vladi sledeče Slovence, ki so svoj rod v prvem kolenu zatajili:

1. Ehrlich, iz znane odlične družine Ehrlichov v Zabnicah.

2. Dr. Sucher, iz znane slovenske družine Suharjev v Rožni dolini.

3. Ferlitsch, iz znane, še danes zavedne slovenske družine Ferličev iz Blač na Zili.

4. Schuschnigg, pekovski mojster v Celovcu, iz znane, še danes obstoječe slovenske družine Sušnikov iz Kotmarevasi.

5. Juvan, iz znane slovenske družine, ki ima sorodstvo v Trzinu nad Kranjem, in še drugod.

Protizakonita vlada na Koroškem, to je ona, za katero stojijo oborožene organizacije, pa sestoji iz dveh mož, od katerih eden je Perkonig (Perhovnik) iz stare slovenske rožanske družine ter major Kaybisch (Kajbič), tudi iz stare slovenske družine.

Poveljnik vsega orožništva na Koroškem pa je polkovnik Perko, iz slovenske družine.

Sedaj nam je jasno, da družba slovenskih odpadnikov in renegatov noče rešiti vprašanja slovenske narodne manjšine v krščanskem duhu. — Sedaj tudi razumemo, zakaj se je avstrijski zvezni kancler Sušnik ob priliki svojega obiska na Koroškem izrazil o manjšinskem vprašanju, "da se ne mara skregati s koroško vlado zaradi teh Slovencev!" Renegat z renegatom, kako bi se med seboj kregali za pravice slovenske matere, ki so je vsi tako lahko zatajili.

Zavedajmo se svojih pravic!

Cleveland, O. — Naročnik sem Ameriške Domovine še od časa, ko list ni imel tega imena in se je imenoval še Narodna beseda. Ves čas sem ostal listu zvest naročnik in komaj čakam vsak dan, da pride. Pa tudi moja boljša polovica ga rada bere in vedno gleda, da ga prva dobi v roke. Če ga, potem se mi pa smeje, ko moram čakati, da je ona gotova s čitanjem in pridem pozneje na vrsto. Pa nič ne de, če moram malo počakati, saj imam dovolj časa.

Med drugim tudi večkrat vidim v Ameriški Domovini priobčena imena novih državljanov slovenske narodnosti. Na

18. maja sem bral v listu, da je letos že 126 naših ljudi dobilo državljanske papirje. To se lepo sliši in vsak bi moral biti ponosen na te nove državljane. To pa le tedaj, če se bodo zavedali svojih pravic, da kadar so volitve, na dan z vašimi pravicami. Ne imejte državljanskih papirjev zaprtih v najbolj skrivnem kraju, da jih na dan volitev ne morete najti, ali jih pa nočete. Pogledajte, koliko tisoč ljudi je ostalo doma kljub lepemu opominu Ameriške Domovine. Kaj bi vas stalo, če bi bili šli in oddali svoj glas temu ali onemu kandidatu? Prav nič bi vas to ne stalo. To ni lepo za naš narod, še manj pa koristno.

Ni moj namen kritizirati, ali dovoljujem si vam popisati, kako smo bili, po domače povedano "pridni" slovenski volivci. Res, tedaj nas ni bilo veliko, kot nas je danes, ali tisti, ki smo bili, smo komaj čakali, da so prišle naokrog volitve, da smo šli volit. Pa kako ponosni smo bili, da smo volivci. Jaz volim že od leta 1903 in nisem še nobenih volitev zamudil. Pa še to naj povem, da pri tem nisem še ničesar izgubil. Pomislite, če bi bili mi pionirji tako mladi, kakor ste vi vsi tisti, ki ste 12. maja doma ostali, mesto da bi šli volit. Ali bi bili Slovenci kaj pripoznani v mestu, ali bi imeli kakega mestnega zastopnika, kakor jih imamo sedaj?

Pustimo na stran ob času volitev vse nepravilne naspotstva in sovraštva. Bodimo Slovenci kot smo bili mi pionirji in na dan volitev vsi Slovenci in Slovenke, kateri imamo volivno pravico, v volivne kočje, pa bomo dosegli še več kakor smo do zdaj. To želi in priporoča

star pionir.

Šest milijonov sužnjev

V Berlinu je izšla brošura, ki obravnava vprašanje prisilnega dela v Sovjetski Rusiji. Iz te brošure, ki prinaša tudi več originalnih slik, povzemamo te-le podrobnosti.

"... Od mraza in težkega dela so bili jetniki vsi onemogli. Upognjeni in do smrti utrjeni so se vlekli dalje. Morali so opraviti določeno nalogo. Da so jo opravili, so morali 12 ur zapored trdo delati ... Eden izmed njih mi je pripovedoval, da je jeseni bilo spravljenih v eno barako 3000 mož. Toda pomlad je pričakalo le 75 ljudi, vsi drugi so čez zimo pomrli."

"Svoj živ dan še nikdar nisem srečal človeka, ki bi bil kdaj s svojim psom tako grdo delal kakor na Soloveckih otokih delajo z ljudmi. Da ljudi s palicami bijejo, in sicer kadar se komu zljubi, tega se ljudje že navadijo in je nekaj vsakdanjega. Delamo od zore do mraka, rujemo drevesne sto- re iz zamrle zemlje — za majhen košček — belega kruha. Ali pa nam dajo na dan po dva slani-ka ter nam potem nočejo dati vode, da bi žejni lahko pili. — Pozimi cepamo po tleh v silnem mrazu. Zato dobimo palice. Ženejo nas v gozd. Toda mi komaj še moremo dvigati roke. Vražji komisarji pravijo zaradi tega, da nočemo delati. Zato nas posebej kaznujejo. Pozimi nas gole vtaknejo in zaklenejo v lesene kočje. In to takrat, ko je zunaj 50-55 stopinj mraza. Poleti pa nas kaznujejo na ta način, da nas slečejo in nage privežejo na drevo, kjer nas potem pikajo muhe in komarji."

Ni mogoče točno ugotoviti, koliko ljudi je obsojenih na to prisilno delo. Le to danes z gotovostjo lahko rečemo, da je že na milijone ljudi v takem izgnanstvu pomrlo in da jih več milijonov v tem izgnanstvu še

trpi. Brošura pravi, da je sedaj kakih 6 milijonov ljudi obsojenih na prisilno delo. Neki izgnanec poroča: "Vsak izmed nas mora zdobiti dva kučerna metra skalovja in s samokolnico odpeljati. Začetniki smo morali opraviti zaenkrat samo polovico tega dela. Toda tudi tega nismo zmogli, čeprav smo napenjali vse sile. Moje srce je trepetalo. Na koncu me je sprejela ploha psov."

Pa tudi določena množina dela se menjava židovski nadzorniki GPU včasih določajo posebno kratek delovni čas za izvršitev večjega dela. To je potem stalo življenje mnogo tisočev ljudi. V takih slučajih so izgnance prisilili, da so napravili 150—200% več, kakor je bilo določeno. Toda že navadne naloge so bile tako težke, da so jih komaj zmagovali. "Zmrzla tla se niso udajala. Mnogim se je zdela odmerjena količina dela prevelika in so mislili, da tega ne zmorejo. Vmes pa sneži in sneži. Cele gore snega okrog izkopane jame moramo sproti spravljati stran. Ze marsikdo je omagal." — Drugi izgnanec popi- suje, kako se mu je godilo prvi dan prisiljenega dela. Ko je prišel na delo, je skoro zavpil: "Videl sem cele gore snega, blata, križem desk. Vzeli smo orodje in šli na delo. Odkrito povem, da nismo nič naredili. Mnogo zemlje toliko zemlje, da človeku slabo pride, ko vidi, kaj mora vse narediti. Toda to storiti je nemogoče. Samokolnice so se prevračale in ljudje so kar cepali v sneg."

Pri delu na zgradbah je bila tale služba: "Grda, s snegom pokrita kotlina je bila polna ljudi in kamnov. Po tej kotlini so hodili ljudje in se spotikali. Po dva ali trije so se sklanjali, poprijemali kamen in ga poskušali dvigati. Kamen pa se ni premaknil. Pustili so večji kamen in poprijeli manjšega. Po mokrih nerodnih deskah so se vozile samokolnice. Povsod je drselo in samokolnice so se prevračale. Ljudje so kleli in pobirali kamenje."

Najtežje pa je delo v ledeno-mrzli vodi. "18 ur je trajalo delo. Do trebuha so ljudje stali v vodi in vlačili kamenje. Ponoči smo šli na delo v mrzlo vodo. V deroci vodi smo komaj stali." Tudi kolone za razstreljevanje morajo delati v vodi. "Voda je ledenomrzla. Delavci so napol zmrzjeni, da se vsi tresejo od mraza. Delavca Kramer in Petrov delata v vodi, ki jima sega do kolena. Termometer pa kaže 20 stopinj pod ničlo."

Med izgnanci je mnogo kmetov, ki so obsojeni na prisilno delo. Tudi ženske in otroke pregnanih kmetov pošiljajo v sadne in čajne nasade na prisilno suženjsko delo.

Znanstvo priporoča boljši način obešanja

Sicer je to kaj delikatno vprašanje, vendar ker je na dnevnem redu po širnem svetu, spada pač tudi v dnevnik.

Kakšen je najpripravljenši način obešanja? Vsak, ki se peča s tem, gotovo nič kaj prijetnim opravilom, bo rekel, da se poma-ga obsojencu najhitrejša na oni svet, če se napravi voz pri vrvi pod ušesom. Zdaj pa je prišel na dan profesor Frederick Jones iz Avstralije, ki trdi, da je ta način obešanja nepravilen. On trdi, da bi moral biti voz pod vratom in ne pod ušesom. Svoje trditve podpira s tem, da voz pod vratom povzroči, da pri najmanjšem padcu telesa, se zlomi sklep, kjer lobanja sedi na hrbtenici. V sled tega žrtev v hitu izgubi zavesti in umrje takoj, ko preneha cirkulacija krvi, kar se zgodi v par minutah. Pri vsakem drugem načinu obešanja, žrtev ne umrje takoj, ampak

se mudi včasih tudi do petnajst minut.

Najslabši prostor za voz pri vrvi je pa zadek na tilniku. V takem slučaju se lahko zgodi, da se pri padcu telesa odtrga glava.

Obešanje je eno najstarejših načinov usmrtnitve zločincev. Ta način usmrtnitve zločincev je še danes vzakonjeno v 16 državah ameriške Unije. Nekatere avtoritete trdijo, da je obešanje bolj usmiljeno kot pa električni stol.

Prva vešala so bila kar drevesa. Preko veje se je vrgla vrv, nekdo je žrtvi vrgel zanko okrog vratu in drugi so potegnili za vrv. Potem so to izpopihili v toliko, da so postavili dva navpična kola in enega na vrhu počez. K temu so prislonili lestev. Po tej lestvi je stopal krvnik in vlekel za seboj obsojenca. Ko mu je del vrv okrog vratu, ga je sunil z lestve in obsojenec je bingljaj na vrvi.

Včasih so postavili pod vešala tudi voz, na katerem je stal obsojenec. Deli so mu vrv okrog vratu, jo pritrčili na povprečno bruno, pognali konja in žrtev je obvisela na vrvi. Ako je krvnik mislil, da obsojenec ne gre dovolj hitro na drugi svet, se mu je obesil na noge, da se je prej zadušil.

Šele v 17. stoletju so začeli ljudje opuščati idejo, da bi se žrtev kolikor mogoče dlje mučilo. Nek zdravnik je priporočal, da se dene voz pod uho in ne zadek na tilnik, ker bo na ta način žrtev hitreje umrla. Potem so upeljali tudi vrtica na vzmet. Na teh vrticah je stal obsojenec in ko so mu deli vrv okrog vratu, je krvnik sprožil vzmet, in telo je obviselo na vrvi. Ta način obešanja je še danes "v modi."

Par nogavic—\$2,000

Na prvi pogled niso nogavice, ki jih nosi gđc. Arthemise Luck, kaj posebne, toda samo nekaj žensk v tej deželi bi lahko enake kupilo, ker namreč stane vsaka nogavica natančno \$1,000. In čudno pri tem je to, da teh nogavic niso pokazali v prodajo v Parizu, kjer se kaže svetovna moda, ampak v malem mestu Duluth, Minn. Nogavice so posejane z demanti, zato so tako drage. Pa ni ta par nogavic najdražjih v zgodovini. Soproga nekakega bogatega Francoza je prišla pred nekaj leti na plesno veselico v nogavicah, ki so jo stale natančno \$5,000.00. No, vsakdo je po svoje udarjen. Večina žensk ne zavida Miss Luck teh nogavic in pravijo, da bi znale te par tisoč dolarjev pač boljše obrniti, kot pa kupiti zanje par nogavice.

Če verjamele al' pa ne

"Miha, oj Miha!"

"Kaj pa je?" jo zaspano vpraša mož.

"Vstani, boš otroka malo pozibal."

"Mir mi daj, kar sama ga ziblji."

"Za božjo voljo, saj ga že dve leti zibljem. Otrok je pa vendar pol tvoj, pol pa moj."

"Ziblji tedaj svojo polovico, moja naj pa spi."

△
"Pomisli, gospa Kavka je izgubila že tretjega moža! Ali ni to žalostno?"

"Da, da zelo žalostno za onega četrtega."

△
"Tvoji starši imajo pa zares lepo pohištvo, dečko."

"Aha, zato bi ga pa rad trgovec s pohištvo zopet vzel nazaj. Skoro vsak dan pride k nam in po vsej sili bi rad pohištvo vzel nazaj, tako se mu dopade."

△
"Zdravniki so mi pogledali v glavo s X-žarki, pa niso mogli ničesar najti notri."

"No, to si pa lahko mislim, da ne."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Prva romanska izvirna K. Mays

"Ali veš, kje zbira tvoj oče svoje boja željne pristaše?"

"Ne. Nisem zvedela."

"Tudi tega ne veš, kje je trenutno tvoj oče?"

"Iz kraja v kraj jezdi in ljudi zbira."

"Pomagati nam more najbrž edinele Ruh-i-kulian. Koj pojdem k njemu."

"Stori to, o gospod! In vsi, ki ljubijo mir, te bodo blagoslovljali in se te hvaležno spominjali, ko te že davno več ne bo med nami!"

Z obedom smo bili pri kraju in Ingdža je pospravila ter nasitila tudi Dojana.

Vprašal sem Halefa:

"Ali boš našel sam nazaj v Lizan? Pa nihče te ne sme med potom videti!"

Pokimal je.

"Našel bom, gospod! Saj ni žive duše v teh pustih krajih in če bom le koga videl, se mu bom skril."

"Dobro! Šel boš naravnost k melemu in h gumrijskemu beju pa jima boš povedal, kje si me našel in da sem ujet."

"Ali naj tudi povem, kdo te je dal ujeti?"

"Seveda! Povej, da me je Nedžir bej zvalil v zasedo! Boja s Kurdi da si želi in da sem mu jaz bil napoti, ker sem hotel posredovati za mir. Za življenje da mi ne gre, jim povej za mojo svobodo pa da zahteva mojega vranca, moje orožje in orožje mojih tovarišev."

"Sejtan mu ga naj da."

"Vse mi je vzel, kakor vidiš. Vsaj neko orožje moram imeti, da se branim, če bo treba. Daj mi svojo pištolo in nož! Tudi hrt bo za vse slučaje pri meni ostal."

"Vzemi puško, gospod! Prišel bom tudi brez nje v Lizan."

"Puška bi mi bila le napoti, obdrži jo! Povej pa tudi beju in melemu, da je rais iz Zorda razposlal seke v vasi ob Sabu in da hujska prebivalstvo na boj zoper Kurde. Zbrali bi se naj nočjo na nekem kraju, ki zanj še nisem mogel zvedeti, pa da jutri zarana mislijo napasti Berware. Tudi rais sam da hodi okoli. Melek ga naj koj prime, če ga kje najde!"

"Gospod, da bi jaz tega človeka kje na potu srečal! Dobro sem si ga zapomnil, prijel bi ga in ga zvezal."

"Ti sam—? Take misli le pusti! Ne prideš mu do živga, premočen je za tebe!"

Tedaj pa je mali mek vstal, stezal svoje gibčne ude, me užaljen pogledal in dejal:

"Premočen da je za mene, praviš? Kako moreš tako misliti o meni, gospod? Kam je prešla tvoja modrost? Ali nisem premagal Abu Seifa, očeta sablje, sem, čisto sam, in si zaslužil svojo Hanno? Ali nisem izvršil še tudi mnoga druga junaška dela? Kaj je tisti Nedžir bej v primeri s slavnim hadži Halef Omarjem—? Šepava žaba, ki jo pihodim o prvi priliki! Ti si emir Kara ben Nems, junak iz Franktana. In jaz, tvoj prijatelj in tvoj zaščitnik, se naj bojim tega kaldejskega capina! O, gospod, čudim se, da moreš tako govoriti!"

"Čudi se, če hočeš! Pa previdni bodi! Trenutno ni najpogotnejše to, da dobiš v pest raisa, ampak da brez škode in nemudoma prideš v Lizan z mojim poročilom."

"In če me vprašajo, kedar da ti prideš za menoj, kaj naj odgovorim?"

"Povej jim, da pridem najbrž zarana!"

"Torej vzemi tule mojo pištolo in bodalo in tudi streljivo! Allah te čuvaj!"

Stopil je še k Ingdži in ji dal roko.

"Allah s teboj, ti najlepša med lepimi dekleti! Upam da se še

vidiva!"

Tudi dobri peteržilji je dal roko.

"Allah s teboj, ti dobra, ti ljubezniva mati Kaldajcev! Trenutki mojega bivanja v tvoji bližini so bili za mene prijetni in sladki in če si tudi ti žlico želiš, mi kar povej, pa ti bom tudi jaz eno izrezljal, da boš vedno mislila na svojega prijatelja, ki se danes poslavlja od tebe. Selam, ti zvesta, ti pametna, ti dobra žena! Selam!"

Seveda ga ni ne ena ne druga razumela, ker je govoril arabski, pa prijazno sta se mu smehljali, mu podali roko in mu voščili vse dobro na pot. Madana ga je celo nekaj časa spremljala.

Ker so mi tudi uro v zli, sem pogledal skozi "vrata," da bi po zvezdah ugotovil čas. Pozno je že bilo.

"Dve uri je pred polnočjo," sem dejal Ingdži. "Kedaj odideva?"

"Črez eno uro."

"Moj čas je dragocen. Ne vem, kako dolgo se bom mudil pri Duhu votline, in do solnčnega vzhoda moram biti v Lizanu, sicer se utegne nesreča zgoditi. Ali se ne da govoriti z Duhom še pred polnočjo?"

"Pravi čas je točno o polnoči. Duh je nevoljen, če pridejo ljudje prej."

"Nad menoj ne bo nevoljen."

"Veš za gotovo, da ne —?"

"Prepričan sem."

"Torej pojdeva koj, ko se vrne Madana."

"Imaš luč?"

"Da. Sveče."

Poisкала je v košari nekake kratke plamenice, spletenje ločja in prepojene z ovčjo mastjo. Tudi kresilo je imela s seboj.

Za trenutek me je molče gledala, pa dejala:

"Gospod, nekaj bi te rada prosila!"

"Govori!"

"Pa mi ne boš prošnje odbil? Ne boš jezen?"

"Jezem gotovo ne bom. In željo ti gotovo izpolnim, če je le v mojih močeh."

Obotavljala se je še, pa prosila:

"Gospod, ali boš odpustil mojemu očetu?"

"Torej samo to si me hotela prositi?"

"Da."

"Odpustil mu bom. Radi tebe."

"Pa melek mu bo zameril. Kaznoval ga bo!"

"Mislim, da moja beseda mnogo velja pri melemu. Govoril bom z njim za tvojega očeta."

Hvaležno me je pogledala. Dober otrok je bila!

"Hvala ti!" je dejala preprosto.

"Ali nisi zvedela, kdo ima moje orožje in druge reči, ki so mi jih vzeli?"

"Ne. Najbrž jih je vzel oče."

"Kam jih je djal?"

"Ne vem. Domov jih ni prinesel."

V tem se je vrnila Madana. Vsa razvnetja je bila.

"Gospod," je dejala ponosno, "tvoj sluga je zelo vljuden in prijazen človek!"

"Res? In na čem si to spoznala, dobra Madana?"

"Nekaj mi je dal, česar mi že dolgo nihče ni dal."

"Kaj neki?" sem vprašal zelo radoveden.

"Poljub! Misli si —!"

Nisem se sicer videl v ogledalu, pa mislim, da ob tem ponosnem priznanju nisem Madane posebno duhovito pogledal.

Halef, moj mali Halef, ki se je tako dobro razumel na žensko ljubkost in nežnost in lepoto, on, da bi bil Madano poljubil —?

(Dolje prihodnjic)

Kako kuje življenje...

Skrivnost skupnega groba po 1,200 letih

Arheologi so našli v južno-vzhodni Madžarski grob, v katerem so našli okostnjaka moškega in ženske, ki sta ležala tesno drug poleg drugega in katerih glave sta se dotikali, kot v smrtnem poljubu. Moški je ležal na levo od ženske, držal desnico okrog ženske in ženska je imela desnico na ramenu moškega.

Še nikdar niso našli kaj podobnega. Kaj je razlaga? Ali sta oba skupno umrli in da je bila njiju ljubezen tako velika, da so ju položili v skupni grob? Ali je eden njiju umrl in da je šel drugi prostovoljno za njim v smrt?

Pustili so okostnjaka kot so ju našli in odprli drug grob. In v tem so zopet našli moški in ženski okostnjak, v ravno takem objemu. Vratove pa jima je vezala verižica iz brona. V par dneh so odkopali kakega pol ducata enakih grobov.

V prvem grobu niso našli nobenih dragocenosti, znak, da sta bila oba revna. V drugem grobu pa so našli vsepolno dragocenosti, torej sta bila umrla gotovo iz visokega rodu. Ob nogah so našli okostnjaka dveh sužnjev, katere so najbrže umorili in jih pokopali k njima, da jima bosta stregla na drugem svetu. V grobu so našli tudi okostje konja, katerega so jima dali v grob, da jima ne bo treba iti peš v drugo življenje.

Razni primitivni narodi so imeli običaj, da so po smrti gospodarja umorili njegovo ženo in jo pokopali zaen z njim v grobu. Toda če je bil to običaj tudi pri Ogrih, kako je to, da so našli povsod okostnjake oseb enake starosti, v starosti med 20 in 30 leti. Tudi se ni videlo, da bi bila ženska umrla nasilne smrti, ker je bila lobanja čisto nepoškodovana. Lobanje sužnjev pa so bile vse razbite, torej je jasno, kakšne smrti so umrli.

Torej na kak način so umrle te dvojice, ki so bile položene v skupen grob in tesno objete? Morda so jih pa žive pokopali iz tega ali onega vzroka. To je čisto lahko mogoče, če se sodi iz pozicij, v kakršnih so se našli okostnjaki, tesno objeti tudi po smrti. In morda so jih najprej s strupi omotili, ju položili v grob, njiju ustnice pritisnili drugo ob drugo v dolg,

večen poljub in nato grob zasuli.

Nekaj podobnega so za časa francoske revolucije iznašli na Francoskem, kjer je meščan Carrier iznašel "povodno poroko," ali kakor so jo nazivali francoski prekucni "republikańska poroka."

Delo Carrierja je bilo, da je uničil vse, kar je količjak dišalo po kraljevini, religiji ali sploš vsemu, kar je bilo v nasprotju s tedanjo modo svobodne republike. V svoji gorečnosti in divjaštvu, je delal kaj kratke procese. Osumljenec je dal aretirati, nakar so ji do golega slekli. Potem so jih paroma zvezali skupaj in sicer moškega z žensko, obraz proti obrazu. Če so bile žrtve stari znanci in prijatelji, mož in žena, še toliko boljše. Če se pa prej niti poznali niso, ni krvnike nič brigalo.

Potem so te pare naložili na čoln in jih zaveslali sredi reke. Tam so vzeli iz čolna deske v dnu in pari so se potopili v globčino, zvezani tudi po smrti skupaj.

V Indiji so še danes običaji, da gre žena za možem v smrt. Angleška vlada skuša to sicer zatreti, toda naskrivaj se še vedno dogaja to. Indci namreč verujejo, da gre duša žene, ki preživi svojega moža, v kako ostudno žival, ako se žival ne vrže na grmado, kjer sežigajo truplo njenega moža. Zato se pa vdove rajše same usmrte kot pa bi živele v sramoti med ljudmi. Ni prijetno iti živ na grmado in vdova, ki se hoče žrtvovati in iti v smrt z možem, se ne more skesati zadnji trenutek, recimo, če ji postane v plamenih prevroče. Ljudje se namreč tako fanatični, da bi jo s palicami nagnali nazaj v ogenj, če bi se hotela premisliti. Indci pravijo, da mora iti ženska z možem pa naj bo to v življenju, ali v smrti. Ta vera gre daleč nazaj v davnino. Eden zgodnjih takih običajev je bil ob smrti kralja Mes-Kalam-Duga, ki je umrl pred kakimi 7,000 leti v deželi Kaldejev, kjer je bil rojen oče Abraham.

Kralja so pokopali na dnu 80 čevljev globoke jame. Ko so ta grob izkopali, so našli kraljico ležati ob kralju, zraven pa 39 trupel drugih njego-

vih žena in priležnic in enega moškega. Ta moški je bil najbrže manager kraljevega harema, ki je moral na oni svet, da je tudi še tam nadzoroval kraljevi harem.

Stari Grki so bili poznani kot visoko civilizirani narod, toda ob smrti Hephæstiona, ožjega prijatelja Aleksandra Velikega, so usmrtili tisoč ujetnikov in ravno toliko njegovih vojakov, katere vse so položili k njemu v grob, da bo tako imel na drugem svetu častno stražo.

Atila, šiba božja, ki je moril in požgal v svojem pohodu čez osrednjo in južno Evropo, je dobil v grob ob svoji smrti tisoč moških in žensk, da bo imel na drugem svetu enako postrežbo, kot jo je imel v življenju. In sicer te žrtve niso umorili, ampak žive zazidali v Atilov grob.

IZ DOMOVINE

—Roko mu je raztrgalo. Ignac Simončič 18 letni delavec pri Sv. Rupertu v Slovenskih goricah je streljal iz pištole, ki pa se mu je v levici razletela in mu razmesarila vso dlan ter odtrgala dva prsta. Prepeljali so ga v bolnišnico.

—Gad ga je pičil. —Zgodnja pomlad je tudi zgodaj zbudila kače iz zimskega spanja in te dni so pripeljali v ljubljansko bolnišnico prvo žrtev kačjega pika, 75 letnega posestnika Jakoba Pestotnika iz Lukovice. Mož je v gozdu nabiral dračje in na prisojni strani naletel na gada ali modrasa, ki ga je pičil v desnico.

—Smrtna posledica nesreče. —Pred dobrima dvema tednoma sta se posestnici Neži Kobanovi na Selah splašila mlada vola in jo povozila. Za posledicami poškodb, ki jih je dobila pri tej nesreči, je uboga žena na veliko nedeljo izdihnila. Blag ji spomin.

—Smrt pri podiranju dreves. Posestnik Jakob Vrtnjak s Podgradja, star 47 let, je pomagal svojemu zetu, ki je pri mlinarju Ribiču v Cezanjevih žagar, pri podiranju hrasta na Ribičevem posestvu. Delavci so ga opozarjali, ker je bil zaradi trahoma skoro slep. Ko se je hrast že nagibal, je Vrtnjak bežal v smeri njegovega padca. Dosegla ga je ena veja in ga hudo poškodovala. Zlomila mu je desno nogo na dveh mestih in hrbtnico, poškodovala pa ga je tudi po glavi. Še preden so ga skozi Ljutomer pripeljali domov, je za poškodbo umrl.

—Vinski hram zgorel. V Tol-

stem vrhu je v eni izmed preteklih noči zgorel lesen vinski hram, last posestnika Franca Franka iz Brusnic. Očitno je, da je hram nekdo zažgal.

—Smrtna nesreča v gozdu. —Žrtev nesreče je postal v Vratah 74letni hlapec Leopold Krof. Njegov gospodar, posestnik Pošek ga je poslal v družbi svojega sina Ivana in 18 letnega pastirja Uriča v gozd podirati smreke. Drevesa sta podirala oba fanta, starec pa je podrti smreke klesal. Ko je tako obsekaval vejeve, sta njegova tovariša podirala novo drevo, ki pa se je pri padcu tako nesrečno zasukalo, da je vrh zadel Krofa na glavo. Udaril ga je s tako strašno silo, da se je zdobila lobanja. Obležal je na mestu mrtve.

—V apno je padla. —Kočarica Cafutova Neža iz Vavre je bila zaposlena pri gradbi, kamor je nosila apno. Ko je zajemala živo apno iz jame, ji je spodrsnilo, da je padla z obrazom naprej v jamo. Dobila je hude opekline po vsem životu in je nevarnost, da izgubi še eno oko. Prepeljana je bila v bolnišnico.

—Pri živem telesu je hotel zgorjeti. —Zapušen od vseh je živel v Hrastovcu pri Zavrču samotno življenje 60 letni viničar Bratuša Franc. V zadnjem času je ljudem nekdo kradel perutnino. Ker tatvine niso ponehale, so naposled obdolžili tatvin viničarja Bratuso. Za veliko noč so pazili nanj skozi okno in videli, da uživa kokošje meso. Ta pojedina je bila zanj usodna. Obdolžili so ga vseh tatvin. Starček si je to obdolžitev vzel zelo k srcu. Na velikončno nedeljo se je jutraj napotil k maši v Zavrč, odkoder se je domov vrnil šele popoldne. Doma se je vsedel na posteljo, kakor se domneva, in zažgal pod seboj slamnjaka. Ogenj je naposled zajel tudi njega. Očitno zaradi hudih bolečin in da napravi svojemu trpljenju konec, se je nato z lovsko puško ustrelil v srce. Ogenj se je čedalje bolj razširil, da je naposled objel tudi viničarjo, ki je pogorela do tal. Ljudje, ki so prihiteli gasiti, so našli med ruševinami le še ožgano truplo. Z nesrečnim možem sočustvujejo vsi sosedje, saj mu naposled nihče ni hotel ničesar slabega, ker so vedeli, da je siromak in da se nima s čim preživljati.

—Domačija v plamenih. —V gospodarskem poslopu posestnika Alojza Kesaka v Zg. Dobrenju je te dni nastal požar. Ker je bilo poslopje krito s slamo, se je ogenj razširil tudi na hišo. Obe zgradbi sta pogoreli do tal klub takojšnji pomoči gasilcev. Preiskava je ugotovila, da je ogenj zanetil neki slaboumni gospodarjev sorodnik.

—Izmišljen roparski napad. —Posestnica Julka Cajatovičeva iz Popovičev pri Suhorju blizu Metlike je po svojem pred leti v Ameriki umrlem možu podedovala okrog 100,000 dinarjev. Ženica je bila za ta denar v silnih skrbih in ljudje pravijo, da je nosila ves ta denar zmerom pri sebi. Te dni pa je prihitela šajatovičeva k orožnikom, češ, da sta jo na poti v Metliko blizu Rosinovega hriba napadla dva okrinkana razbojnika. Ustavila sta jo s samokresoma v rokah in morala jima izročiti ves denar. Vse to je šajatovičeva tako prepričevalno pripovedovala, da so bili orožniki uverjeni, da je bila res napadena in so takoj zasledovali roparje, o katerih pa ni bilo ne duha ne sluha. Preiskava je pa pokazala, da je napad namreč zapletla v protislovja, naposled pa je začela zatrjevati, da je bila v Zagrebu, kjer je prenočevala in ji je nekdo denar ukradel. Pozneje je spet pripovedovala, da je denar izgubila. Orožniki so jo aretirali in zaslislali, nato pa izpustili. Ženica bo imela sitnosti pred sodiščem.

Trije ubiti v vladni liker-ni trgovini

Sarnia, Ontario, 25. maja. Dva roparja sta prišla v tukajšnje vladno trgovino z žganjem, kjer sta ustrahovala 12 odjemalcev in prodajalce in bi skoro s plenom pobegnili, da ni tekom ropanja prišel še neki odjemalec v trgovino, ki je opazil, kaj se godi, se hitro umaknil in poklical policijo. V boju, ki je nastal, sta bila ubita oba roparja, pa tudi eden policistov.

Amerika dobi pet nadaljnjih generalov

Washington, 25. maja. Vodstvo ameriške armade bo te dni precej spremenjeno. Poglavitni vzrok je, ker gre več major generalov v pokoj, ker so dosegli predpisano starost, obenem pa bo vojni oddelek vlade nastavljal pet novih major generalov in 11 brigadnih generalov. Število ameriške armade se bo zvišalo za nekako 35,000 mož.

"Bodoči veterani"

Na banketu, ki je bil prirejen v čast pohabljenih veteranov svetovne vojne, je govoril tudi governor države Ohio, Mr. Martin Davey, ki je v svojem govoru ostro obsodil najnovejšo študentsko organizacijo, znane pod imenom "veterani bodočih vojn" in "matere bodočih veteranov." Te organizacije imajo za članstvo mlade diake in diakinje, ki se v resnici nečrjujejo z bivšimi veterani svetovne vojne, je izjavil governor Davey. Če bi ti dijaki posvetili več pozornosti svoji izobrazbi kot politiki, bi imeli boljše bodočnost kot jo morejo pričakovati.

Farmerji v Ohio

Več kot 60,000 farmerjev v državi Ohio se je zedinilo in izjavilo, da bodo zavrgli svoje petrolejke in se oprijeli elektrike. Omenjenih 60,000 farmerjev se je podpisalo na posebne listine, v katerih se izjavljajo, da so pripravljeni podpisati posojilo na triodstotke obresti, da vlada vpelje elektriko povsod tam, kjer je sedaj še ni, ali pa ker je kompanija neče napeljati. Postava, ki daje predsedniku pravico vpeljavati elektriko po deželi, je bila potrjena celo od najvišje sodnije. Že je posodila vlada farmerjem nekako 10,000,000 dolarjev za elektrifikacijo, in zlasti farmerji v državi Ohio so v prvih vrstah, da s pomočjo elektrike pridejo do onih ugodnosti, ki jih uživajo ljudje v mestih.

MALI OGLASI

Delo dobi
izurjen čevljar. Vpraša naj ta-
koj na 6630 St. Clair Ave. (126)

Stanovanje
se da v najem, tri sobe in kopa-
lišče. 15313 Hale Ave. (127)

Delo dobi
dekle ali žena za hišna dela, pri
mali družini z odraslimi otroci.
Svoja soba. Lepa okolica. Pla-
ča po dogovoru. Vprašajte pri
Tratar, 3602 E. 49th St. Tel.
Michigan 9689. (127)

Delo dobi
dekle ali žena za hišna opravila;
mala družina, jako prijeten
dom; stanovanje istotam. Na-
slov 2300 Scholl Road, telefon
FAirmont 5187-J. (125)

Delo dobi
izurjeni delavci, ki bi delali na
poljih sladkorne pese v Michi-
ganu. Kompanija želi, da dobi
družine ali pa skupine samcev.
Kompanija plača tudi za vožnjo.
Kdor želi delati tekom poletja
naj se obrne tozadevno za in-
formacijo na

Mihaljevich Bros.
6033 St. Clair Ave.
Telefon: HEnderson 6152

TWILIGHT BALL-ROOM
Najfinjša slovenska plesna dvorana v
Clevelandu
Dominik Krašovec, lastnik
6025 St. Clair Ave.

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

Ko je odzajtrkoval, so mu odkazali udobno sobo s posteljo v prvem nadstropju, kjer je legel k tako potrebnemu počitku. Toda kljub svoji utrujenosti je še nekaj časa bdeč ležal, natančno tehtajoč stanje stvari. Zdaj se je spomnil na nenadno izpremembo v obnašanju polkovnika, ko je slednji izvedel, da bo nagrada njemu pripadla; prav tako se je spomnil značilnega smehljaja na njegovem obrazu, ko je rekel, da bo on uravnil to zadevo z majorjem Macartneyjem. In če količkaj pozna ljudi, tedaj je Coulevain zadnji, kateremu bi mogel zaupati. Toda pri tem je bilo še nekaj drugega. Angleška vlada je razpisala definitivno ceno na njegovo glavo, namreč tisoč funtov. Toda splošno znano je bilo, da bi španci, katere je tako neusmiljeno opleneval, plačali trikrat ali štirikrat toliko zanj, da bi ga imeli priliko sežgati na grmadi. Če je bilo le pol tega res, kar mu je pravila madame de Coulevain o svojem možu, tedaj Blood ni mogel imeti nobenih nadaljnjih dvomov, da bi imel de Coulevain pomisleke, da ga izroči špancem.

Bolj ko je premišljeval, bolj je postal nemiren in negotov. Spoznal je, da tiči v kotu, iz katerega bo težko, ali skoro nemogoče uskočiti. Prišel se je že izpraševati, da-li ne bi bilo najbolje, da se iztihotapi, truden, kakršen je, na pomol, stopi spet v svoj čoln ter se izroči valovom širokega morja. Ampak kakšno smer naj vzame v tisti orehovi lupini? Na angleški zemlji bo gotovo prijet in sledila bodo vešala. Na francoski zemlji pa tudi ni mogel pričakovati, da bi se mu godilo bolje, zakaj na francoski zemlji je bil zdaj, pa je klub temu v taki zagati. Če bi imel vsaj denar, da bi plačal na kaki ladji prevoznino do Tortuge. Toda pri sebi ni imel nobenega denarja. Edina stvar, ki je imela vrednost in katero je imel pri sebi, je bila velik biser, ki ga je nosil v svojem levem ušesu in ki je bil vreden morda svojih pet sto zlatih osmakov.

Končno se je odločil, da zaspri, kajti pred vsem je bil potreben počitka. Namenil se je, zbuditi se ob šestih, to je ob uri, ko je napovedal major Macartney svoj povratek, in vedel je, da se bo zbudil, kajti svoje izborni trenirane čute je imel popolnoma pod kontrolo. Natančno ob tem času se je res zbudil. Vstal je s postelje, našel svoje čevlje, ki jih je zamorec Abraham očistil, in svojo obleko, katero je izprašil, kakor tudi lasuljo, ki jo je bil dobri zamorec lepo počesal. Komaj se je oblekel, ko je skozi odprto okno začul neki glas. Bil je Macartneyjev glas, kateremu je odgovarjal polkovnik de Coulevain, ki rekel: "Vstopite, gospod, vstopite!"

Baš o pravem času, si je mislil Blood ter vzel incident za dobro znamenje. Previdno se je splazil v pritličje, kamor je dospel, ne da bi srečal koga na stopnicah ali v veži. Tihoma je odprl vrata sobe in vstopil. Soba je bila prazna, kakor je pričakoval. Vrata sosedne sobe pa so bila priprta, in od tam je zaslišal majorjev in polkovnikov glas.

"Zanesite se name . . . v moji oblasti je," je rekel polkovnik. "Španija bo plačala, kakor ste rekli, trikrat toliko za njegovo izročitev, ali morda še več. Zato bo le srečen, če se more odkupiti za . . . recimo, petkrat

tako veliko vsoto." Polkovnik se je zasmejal in nadaljeval: "Vidite, prednost imam pred vami, major in sicer v tem, ker ga jaz lahko držim za odkupnino, dočim vi, kot angleški oficir, tega ne morete storiti. Če vso stvar premislimo, ste srečni, da, srečni in modri, da se ne brinite zaslužiti tisoč funtov."

"Moj Bog!" je vzkliknil major, ki je postal nenadoma vesten zaradi zavisti. "In to je način, s katerim boste plačali svojo nagrado možu, ki je rešil življenje in čast vaše žene! Pri moji veri, vesel sem, da nisem vaš upnik!"

"Mar se ne moremo vzdržati komentarjev?" je vprašal polkovnik kislno.

"O, na vsak način! Dajte mi denar, pa odidem svojo pot."

Tedaj se je zaslislalo rožljanje, ko so se vrečice z denarjem dvignile in položile na mizo. "Denar je v zavitkih po dvajset louisdorjev. Ali jih boste prešteli?"

Trenotek je bilo tiho, nato pa se je spet začel polkovnikov glas: "Podpišite še pobotnico, pa je stvar uravnana."

"Pobotnico?"

"Da, prečital vam jo bom."

In polkovnik je čital: "Jaz izročam polkovniku Jerome de Coulevain to pobotnico za svojo pet tisoč zlatih osmakov, katere sem prejel od njega s pogojem, da se vzdržim vsakega nadaljnjega dejanja proti kapetanu Bloodu, dokler bo slednji ostal gost polkovnika de Coulevaina na otoku Mariegalante ali kje drugod. Lastno podpisano in zapečateni danes, dne 10. julija leta 1688."

Ko je polkovnik končal s čitanjem, je Macartney eksplodiral.

"Pri Bogu, polkovnik! Mar ste znoreli, ali pa mislite, da sem norec?"

"Kaj vam pa pri tej pobotnici ne ugaja? Ali ni korektna izjava?"

Macartney je udaril po mizi. "Ali ne vidite, da mi ta listina polaga vrv okoli vratu?"

"Da, pa samo tedaj, če bi se izkazali izdajalskega. Kakšno jamstvo pa imam, da me zdaj, ko ste vzeli pet tisoč zlatih osmakov, ne boste prevarili?"

"Imate mojo besedo!" je rekel Macartney strastno, "in moja beseda vam mora zadostovati."

"Vaša beseda! Vaša beseda!" Francozovo norčevanje je bilo očitno. "O ne, vaša beseda mi ni dovolj."

"Mar me hočete zdaj žaliti?"

"Ah, pojte, pojte! Bodiva vender praktična, major. Vprašajte se sami: ali bi vi sprejeli besedo moža v transakciji, v kateri je njegov lastni delež nepošten?"

"Nepošten, Sir! Kaj, vraga, pa mislite s tem?"

"Ali ne sprejemate podkupnine zato, da boste izdali svoje dolžnosti? Mar to ni nepoštenost?"

"Pri Bogu! Izborna utemeljevanje od vaše strani, če se pomisli na vaše namene!"

"Vi ste storili to za potrebno. Sicer pa, sem mar igral hinavca od svoje strani. Bil sem točen in jasen, res, tako da se vam zdim sirov. Ampak kakor v vašem lastnem slučaju, major, pri meni ne pozna potreba nobenih postav."

Sledil je premolk, nato pa se je spet oglašil Macartney, ki je rekel:

"Bodi že kakorkoli . . . te listine ne podpišem."

"Podpišite jo in zapečatite, ali

vam pa ne izročim denarja. Če sa pa se bojite, major? Dam vam svojo besedo . . ."

"Vašo besedo! K vragu njo! V čem pa naj bi bila vaša beseda boljša od moje?"

"Okoliščine jo delajo bolj. Na moji strani ne more biti nobene izkušnje za prelomiti vernost, kakor bo ta izkušnja na vaši strani. Zakaj jaz bi pri tem ne mogel profitirati?"

V tem času se je prisluškujoci kapetan Blood mogel že do dobra prepričati, ker major Macartney doslej še ni klofutnil francoskega polkovnika za njegove žalitve, da bo pobotnico podpisal. Samo desperatna potreba po denarju je mogla Angleža pritisniti tako k tlom. Zato je brez vsakega presenečenja vzel na znanje naslednje majorjeve besede:

"Dajte mi pero, da bo ta stvar enkrat končana!"

Kapetan Blood ni nič več čakal. Visoka okna, ki so gledala na vrt, so bila odprta. Tiho je stopil skozi okno ter izginil v grmičevju. Na nekem tropskem drevesu je uzrl tenko, močno ličano, ki se je ovijala deblo koka. Vzel je iz žepa nož, jo odrezal blizu korenine ter jo potegnil dol.

Ko je kmalu zatem prišel, lahno zvižgaje in nesoč pod vsako pazduho usnjeno vrečico denarja, major Macartney ter dospel med palme, kjer so bile večerne sence najgloblje, se je nenadoma spodteknil nad nečem, kar je smatral za vrv, ki je bila napeta preko poti, ter padel na vrat na nos podolgem na zemljo.

Ležeč od trdega padca pol omamljen na tleh, je nenadoma začutil silno težo na svojem hrbtu, neki prijetno zvenč glas pa mu je zašepetal v angleščini na uho: "Vidite, nimam ladij, major, ne bukanirjev, ne topov, in kakor ste sami rekli, niti ne

svojega meča, toda še vedno imam svoje roke in svoje ukane, ki so več ko dovolj, da obračunam s falotom, kakršen ste vi!"

"Pri Bogu!" je rohnel major, dasi je bil napol zadavljen. "Za to boste viseli, kapetan Blood!"

Nato si je pričel brezupno prizadevati, da bi se rešil oprijema kapetana Blooda. Njegov meč je bil v njegovem sedanjem položaju brez koristi, zato si je pričel prizadevati, da bi segel v žep, v katerem je imel pištolo. Toda te se je naglo polastil kapetan Blood.

"Ali boste zdaj tiho?" ga je vprašal Blood. "Ali vam moram razstreliti možgane?"

"Ti umazani udež! Tatinski pirat! Ali tako držiš svojo besedo?"

"Nobene besede ti nisem dal, umazani falot! Tvoja umazana kupčija je bila sklenjena s francoskim polkovnikom, ne z mano! On je bil tisti, ki te je podkupil,

da si izdal svoje dolžnosti. V tem nimam nikakega deleža."

"Da ga nimaš? Lažniv pes! Ha, dva lepa lopova sta se znašla, pri moji veri! Kako spoznamo sta lepo delovala!"

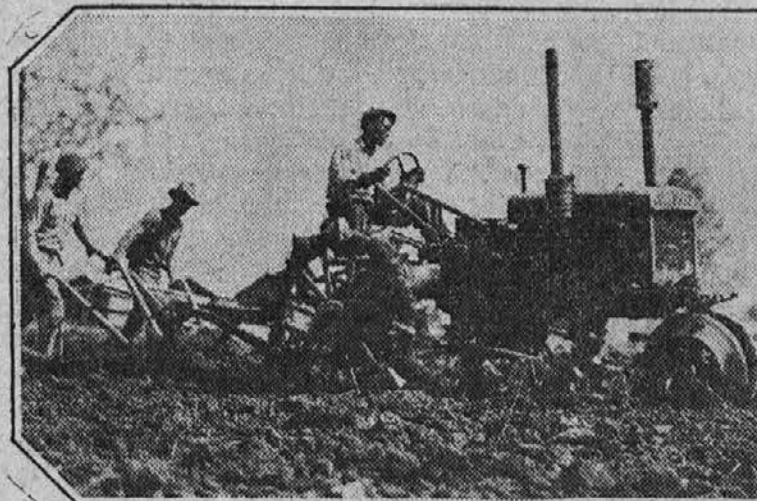
"Ni res," je rekel Blood.

Toda Macartney je pričel znova rohnati. "Nikar ne lajaj!" ga je opozoril kapetan Blood ter ga dvakrat česnil z ročajem pištole po glavi. Major se je lepo lahko nagnil naprej, kakor mož, ki je zaspal.

Kapetan Blood pa je vstal ter se ogledal okoli sebe skozi mrak. Vse naokoli je bilo tiho in mirno. Nato se je sklonil ter pobral obe vreči z denarjem, katere je bil major izpuštil, ko je padel. Iz svojega robca si je naredil zanko ter si ju obesil okoli vratu. Nato pa je dvignil onesveščene majorja, si ga naložil na ramena ter s tem bremenom odšel po vrtni poti proti odprtemu svetu.

Mala Fracozinja, Ginette Marboeuf-Hoyet, ki je zmaga la v francoskem kontestu kot najbolj podobna ameriški filmski igralki Shirley Temple. Za nagrado je dobila prostvo vožnjo v Zed. države, kjer bo obiskala malo, a svetovno znano igralko Shirley Temple.

V Hillhouse, Miss. so začeli z zadržno farmo. 24 farmerskih družin obdeluje 2,000 akrov veliko farmo. Vsi dohodki in stroški se enakomerno razdelijo med družine, ki lastujejo skupne poljedelske stroje, živino in vse, kar je potrebno. Imajo tudi svojo zadržno prodajalno, kjer dobijo vse potrebno po ceni, kolikor blago stane. Na sliki vidite, kako orje zadržni traktor in spodaj je pa direktor, ki nadzira farmo in vse delo. Poročila pravijo, da ta zadržna farma jako uspešno napreduje.

Well, takih bolnikov pa ne bi bil vsak doktor vesel. Tukaj vidite 26 čevljev dolgo kačo iz newyorškega zverinjaka, katero pregleduje dr. Carol Stryker, da vidi, kako se nestvor počuti po dolgem zmskem brezdelju.

Noč je bila vroča, Macartney pa je bil težak. Blood se je znojil pod težkim bremenom. Toda krepko je korakal naprej, dokler ni dospel do nizkega zidu, s katerim je bila ograjena cerkev, kjer je preplezal zid. Kar je imel tam stori, je bilo naglo storjeno pod zaščito zidu ob soju meseca. Z majorjevo lastno pentljo mu je zvezal roke v zapestjih in noge v členkih. Nato pa je raztrgal majorjevo lasuljo ter stlačil del iste v njegova usta, pri čemer je pazil, da so ostale njegove nosnice proste.

Ko je bil še zaposlen s tem opravilom, je Macartney odprl oči in strmel vanj.

"Kajpada, jaz sem, jaz, tvoj stari prijatelj, kapetan Blood. Pravkar sem zaposlen, da ti naredim udobno stanje za čez noč. Ko te bodo našli zjutraj tu, jim lahko poveš poljubno laž, s katero misliš, da jim boš pojasnil to, česar sploh ni mogoče pojasniti. Torej lahko noč, moj dragi major!"

Ob teh besedah se je obrnil, preskočil zid ter odšel naglih korakov proti morju.

Na pomolu so postavali angleški mornarji, ki so priveslali v čolnu na kopno majorja Macart-

neyja. Dalje naprej so nekateri ribiči izkladali ribe z ribiške barke, ki je pravkar prispela v pristan. Nihče od vseh teh se ni zmenil za Blooda, ki je odšel proti svojemu čolnu. V shrambi pod krmilom, kamor je zdaj spravil vreči z denarjem, je bilo še vedno nekaj živih, ki jih je vzel z ladje Estremadure. Vzel je iz čolna dvojce malih sodčkov ter ju napolnil pri vodnjaku z vodo.

Nato pa je stopil v čoln, odri nil ter odveslal iz pristana, narkar je razvil jadro. Pihal je ugoden veter, o katerem je vedel, da ga bo gnal proti Guadeloupe, kamor je bil tudi namenjen.

Na Grande Terre, to je na vzhodnem otoku izmed obeh otokov Guadeloupe, se je ustavil ter čakal sončnega vzhoda. Ko je zazorilo jutro ter prineslo s seboj tudi močnejšo sapo, je odjadriral naprej, pasiral Sainte Anne, kjer ni bilo nobenih ladij, narkar je jadriral naprej v severno-vzhodni smeri, dokler ni približno po dveh urah prijadril v Fort du Moule.

(Dalje prihodnjič)

WALL PAPER STORE

BONCA
VELIKA IZBERA
CENE ZMERNE

6105 ST. CLAIR AVE.

Denite v hišo furnes sedaj in plačajte jesni! Specielno samo za nekaj časa! Steam, Hot Water, Hot Air Furnaces. Lahko kupite na 36 mesečnih obrokov. Popravljamo furneze in boilerje vseh vrst. Vprašajte za slovenskega zastopnika Štefan Robash. WOLFF HEATING CO. HEATING ENGINEERS 9703 North Boulevard Tel. GL 9218-9219

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekmo svojega 42.letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in od 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelci je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asement primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejše vrste zavarovanj.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asementov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavna tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois.